

Köpeğin Adı Badi 60

– Ömer Faruk · 14 Kasım 2017

Piknik alanı hıncahınç dolu. Hava ne soğuk ne sıcak, günlerden Pazar. Şehrin bunaltıcı atmosferinden bıkanlar soluğu burada almışlar.

Etler mangal üzerinde kızarıyor, mangalı olmayanlar yerde iki taş arasında ateş yakmışlar. Ateş köz haline gelince, bu taşların üzerine ızgaralarını yerleştirip etlerini pişirecekler. Ağaç altlarının hepsi, önce davranan piknikçiler tarafından kapılmış. Kavurucu bir sıcak olmadığı için diğerleri açık alanlarda oturmaktan pek de şikayetçi değiller.

Öğlen geride kalalı çok olsa da yeni gelen piknikçiler de var. Etraf otomobil dolu. Getirdikleri malzeme, yiyecek ve içecekleri taşıırken insanlar, hallerinden çok memnun görünüyorlar; gülerek eğlenerek kendilerine uygun bir yer arıyorlar, ellerindeki yükün ağırlığını hissetmiyorlar.

Çocuklar birbirini kovalıyor, birkaç yetişkin topla oynuyor. Öyle ki bazen topun gideceği yeri ayarlayamıyorlar ve top bir piknikçinin sofrasının ortasına düşebiliyor. Özür dileniyor, karşı taraf kızıyor ama belli etmiyor; yüzündeki sinirli gülüşle bu özüre cevap veriyor.

Satıcılar da nafakalarını çıkarma peşinde. Mısırcı “Süt mısır, süt mısır, haşlanmış mısır” diye bağırırken simitçi “Taze gevrek geldi, el yakıyor, taze gevrek!” diyerek sesini duyurmaya çalışıyor. Baloncucu çocukların dikkatini çekmek için elindeki ipi bırakıyor, yüzlerce balon göğe doğru yükseliyor, balonları kaçırdı diye birkaç çocuk heyecanlanıp çığlık atıyor, ama ipin ucu baloncunun eline bağlı olduğundan yüzlerce balon yukarıda asılı kalıyor. Çekirdekçi ses çıkarmadan gelecek müşterileri bekliyor, sucu sularının buz gibi olduğu iddiasını yüksek sesle dillendiriyor. Hatta “Buz gibi değilse, para verme!” diyor. Dondurmacı hemen onun yanında ve rekabet halindedir. “Dondurma kaymak, dondurmam kaymak!” diye bağırırken arabasını iterek oradan, sucunun yanından uzaklaşacakmış gibi yapıyorsa da her defasında aynı yerde kalıyor.

Mısır alan az da olsa var, simitçinin işi zor, çünkü herkes buraya yiyeceği ile gelmiş, kolay kolay simit alan çıkmaz, belki et yemeyi sevmeyen bir-iki çocuk ebeveynlerini simit almaları için ikna edebilir. Baloncunun işi iyi, hep çocukların olduğu taraflarda dolaşarak, içlerinde çocuk bulunmayan kalabalıkların yanından bile geçmiyor. Çekirdekçinin müşterileri çocuk, bağırmasına gerek duymadan satış yapabiliyor. Sucunun işi iyi, çok kişi suyunu yanında getirmiş olsa da gene su almak ihtiyacı hissediyor. Dondurmacı havanın ısınmasını bekliyor, şu durumda işleri umduğu kadar iyi değil.

Benimle beraber dört köpek gelmiş buraya. Bize bir şeyler verirler mi diye herkesin eline ve ağızına bakıyoruz. Birkaç parça ekmek atan oldu, et hiç olmadı. Benim karnım tok olmasına rağmen, et

verirlerse yerim düşüncesiyle geldim; vermezlerse de benim için fark eden bir şey olmaz. Diğer köpekler için aynı yargıda bulunamam.

Çocuklara zarar verebilir korkusuyla köpekleri kovalayanlar olduğu gibi, hoşlanmadıkları için küfür edenler, hatta vurmaya kalkanlar da var. Küfür de etseler, kovalasalar da, dövseler de biz gene oradan ayrılmıyoruz. Bekleyeceğiz, akşama kadar bekleyeceğiz; nasıl olsa geride yiyecek bir şeyler mutlaka bırakacaklar.

Etler, köfteler ağızlarına atılıyor; meşrubatlar bardaklara oradan "Oh"lar çekerek midelere indiriliyor. Gizlice bardaklarına içki doldurup içenler de gördüm. Bunlar böyle bir ortamda göstere göstere içki içmekten çekiniyorlar. İçlerinde şimdiden çakırkeyif olanlar var. İki kişi de uyuyor, ama içkiden mi orasını bilemiyorum.

Gölgeler uzamaya başladı, güneş alçalıyor. Batmasına daha birkaç saat var. Buradakiler hava iyice kararınca kadar oturmak niyetinde görünüyorlar. Belki de gece geç saatlere kadar süreyi uzatanlar da olur. Şarkılar, türküler söylenmeye başladı; söyleyenler içki içenler mi diye bakıyorum; değil...

Bir kadın çığılığı ortalığı ayağa kaldırıyor, etler ağza götürülemeden öylece kalıyor, gözler faltaşı gibi açılıyor, saçlar dikleşiyor, kulaklar hareketleniyor...

-Canımı isterim Canımı... Benim Canımı bulun, Allah rızası için bulun, bana yardım edin! Caaann oğlum Caaannn neredesin? Canım yok, kayboldu, Canımı kaçırdılar! Caaann oğlum, Caann... Ben şimdi ne yapacağım, ben babasına ne diyeceğim? Yardım edin, yardım...

(Devam edecek...)